

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Tos/105/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010598
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1114010598.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci odsúdeného F. O. pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona a iné, v konaní o podmieničnom prepustení, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3PP/100/2014 zo dňa 16.10.2019, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. januára 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného F. O., D.. XX.XX.XXXX, z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Bratislava I pod sp.zn. 3Pp/100/2014 na verejnom zasadnutí konanom dňa 16.10.2019 podľa § 416 Trestného poriadku a § 68 ods. 2 Trestného poriadku vyslovil, že odsúdený F. O., sa v skúšobnej dobe určenej uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3PP/100/2014 zo dňa 25.09.2014 pri podmieničnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/91/2011 zo dňa 22.10.2013 neosvedčil a zvyšok trestu odňatia slobody v trvaní 2 roky a 21 dní vykoná.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený v skúšobnej dobe nevedel riadny život, pretože v jej priebehu sa úmyselným konaním dopustil nielen priestupku ale aj viacerých úmyselných trestných činov, za ktoré bol právoplatne uznaný vinným a odsúdený k nepodmieničnému trestu odňatia slobody. Z tohto hľadiska je nepochybné, že podmieničné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody sa u menovaného odsúdeného minulo účinkom a osobu odsúdeného F. O. je potrebné izolovať od spoločnosti a zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti okrem novo uloženého trestu odňatia slobody aj rozhodnutím o výkone zvyšku trestu odňatia slobody, ktorý mu zostáva vykopať v trestnej veci, v ktorej bol podmienične prepustený.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú odôvodnil podaniami doručenými súdu prvého stupňa v dňoch 23.10.2019 a 20.11.2019. V sťažnosti odsúdený dôvodí, že súd prvého stupňa rozhodol napriek tomu, že odsúdený podal návrh na obnovu konania vo veci sp.zn. 3T/137/2010 Okresnému súdu Malacky, ktorý vo veci začal konať. Ďalej odsúdený namietal, že súd prvého stupňa zrušil ustanovenie obhajcu bez toho, aby odsúdenému umožnil obhajcu si zvoliť, a o tomto práve ho ani nepoučil. Odsúdený nesúhlasí s oznámením Najvyššieho súdu SR zo dňa 06.05.2019, v ktorom nerozhodol o návrhu odsúdeného na odňatie a prikázanie podľa § 23 Trestného poriadku. Súdom prvého stupňa nemal takéto oznámenie považovať za dostačujúce. Odsúdený podal v tejto veci aj žiadosť o milosť, o ktorej Kancelária prezidenta SR začala konať. Z týchto dôvodov odsúdený navrhol, aby nadriadený súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa.

Dňa 05.12.2019 bolo sťažnostnému súdu doručené podanie odsúdeného nazvané „návrh podľa § 23 Trestného poriadku odňatie a prikázanie vecí“, v ktorom odsúdený žiada, aby bola vec sp.zn. 3Pp/100/2014 preskúmaná najvyšším súdom z dôvodu zaujatosti sudcov Krajského súdu v Bratislave. Sudcom prvostupňového súdu boli porušené práva odsúdeného na obhajobu, keď došlo k zrušeniu ustanovenia obhajcu bez toho, aby bol odsúdený poučený o práve zvoliť si obhajcu, a aby mu bolo umožnené zvoliť si obhajcu. Odsúdený ďalej opakuje predchádzajúce sťažnostné námietky a dodáva, že ak by krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa, považoval by ho za nezaujatý. Predpokladá však, že vzhľadom na kolegiálnu sudcov okresného a krajského súdu budú porušenia jeho práv odignorované. Žiada, aby najvyšší súd vrátil vec súdu prvého stupňa, alebo ju odňal a prikázal mimo Bratislavského kraja.

Krajský súd na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia, a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného je nedôvodná.

Sťažnostný súd postupom podľa citovaného ustanovenia zákona zo spisového materiálu zistil nasledovné skutočnosti:

Odsúdený F. O. bol uznesením Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 3PP/100/2014 zo dňa 25.09.2014 podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/91/2009 zo dňa 22.10.2013. Zároveň bola určená skúšobná doba podmienčného prepustenia v trvaní 5 rokov a probačný dohľad v trvaní 3 roky. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 25.09.2014, tzn. skúšobná doba začala plynúť dňa 26.09.2014 a uplynula dňa 26.09.2019.

Zo správy z priebehu probácie zo dňa 20.12.2017 vyplýva, že odsúdený sa na probáciu riadne dostavoval, pracoval v Anglicku, o čom predložil pracovnú zmluvu, tiež cca mesiac pracoval na základe zmluvy na Slovensku a brigádoval. Počas trvania probačného dohľadu bol 2 razy vo väzbe. Probačný úradník šetrením zistil, že odsúdený požíval v danom čase omamné a psychotropné látky vo veľkom množstve a tiež aj alkohol. Uvedené je podložené správou z polície.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 6T/21/2018 zo dňa 23.10.2018, právoplatným dňa 23.10.2018, bol F. O. odsúdený pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 19.01.2018. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/68/2018 zo dňa 23.01.2019 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/19/2019 zo dňa 14.05.2019 bol uznaný vinným za zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a), ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, ktorého sa dopustil o.i. dňa 14.06.2017.

Dňa 02.03.2016 sa odsúdený dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spočívajúci v krádeži klieští v Hornbachu, za čo bol postihnutý pokutou vo výške 30 €.

Súd prvého stupňa nariadil vo veci verejné zasadnutie, na ktoré predvolal odsúdeného, ktorý bol v danom čase vo väzbe. Z tohto dôvodu ustanovil odsúdenému obhajcu.

Dňa 02.11.2018 (č.l. 95) odsúdený požiadal o odňatie veci Okresnému súdu Bratislava I z osobných dôvodov týkajúcich sa predsedu senátu prvostupňového súdu, ktorý má dobré vzťahy s Krajským súdom v Bratislave. Navrhol prikázať vec do iného kraja.

Na verejnom zasadnutí konanom dňa 14.11.2018 senát prvostupňového súdu rozhodol, že jeho predseda nie je vylúčený z vykonávania úkonov tohto konania. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Tos/17/2019 dňa 07.02.2019. Súd prvého stupňa dňa 29.04.2019 predložil vec Najvyššiemu súdu SR spolu so stanoviskami všetkých sudcov Okresného súdu Bratislava I k ich zaujatosti. Najvyšší súd SR o návrhu odsúdeného na odňatie veci podľa § 23 Trestného poriadku nerozhodol, ale dňa 10.05.2019 vrátil vec súdu prvého stupňa s odôvodnením, že námietky zaujatosti prezentovaná odsúdeným je založená na vymyslených a

nepreskúmateľných dôvodoch, jedná sa o evidentnú obštrukciu odsúdeného s cieľom zrušiť rozhodnutie vo veci, pričom o námietke bolo už právoplatne rozhodnuté.

Opatrením zo dňa 04.03.2019 súd prvého stupňa zrušil ustanovenie obhajcu z dôvodu, že pominuli dôvody povinnej obhajoby. Následne bol odsúdený opäť vzatý do väzby, a preto mu bol dňa 13.05.2019 opäť ustanovený obhajca. V čase verejného zasadnutia dňa 16.10.2019 odsúdený nebol vo väzbe a neboli uňho dané ani iné dôvody povinnej obhajoby, preto predseda senátu prvostupňového súdu opatrením ustanovenie obhajcu zrušil.

Po vykonaní dokazovania prečítaním rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 6T/21/2018 a ostatných listinných dôkazov prokurátor navrhol rozhodnúť o neosvedčení. Odsúdený požiadal súd o vyčkание na skončenie konania o návrhu na povolenie obnovy konania a o žiadosti o milosť. Následne súd rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona, veta prvá, ak podmienene prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná.

Sťažnostný súd sa predovšetkým zameril na posúdenie svojej kompetencie vo veci rozhodovať, a to s poukazom na podanie odsúdeného doručené sťažnostnému súdu dňa 05.12.2019, ktoré odsúdený označil ako návrh na odňatie a prikázanie podľa § 23 Trestného poriadku. Z obsahu tohto podania vyplýva, že odsúdený sa domáha preskúmania veci najvyšším súdom z dôvodu zaujatosti sudcov krajského súdu pre kolegiálny vzťah s predsedom senátu prvostupňového súdu, ktorého zaujatosť vzhliada v jeho procesnom postupe pri zrušení ustanovenia obhajcu. Vzhľadom na skutočnosť, že návrh vecne obsahuje argumenty odsúdeného smerujúce proti konaniu, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, a súčasne prihladajúc na stanovisko Najvyššieho súdu SR k predchádzajúcemu obdobnému podaniu odsúdeného, v ktorom žiadal vec odňať a prikázať mimo Bratislavského kraja pre kolegiálnu predsedu senátu a sudcov krajského súdu, sťažnostný súd vyhodnotil toto podanie ako doplnenie odôvodnenia sťažnosti, bez nutnosti zaoberať sa vlastnou zaujatosťou, ktorú odsúdený vecne v žiadnom zo svojich podaní konkrétne nenamietol. Ak odsúdený neuviedol žiadne dôvody pre zaujatosť sudcov krajského súdu, ale tieto vzťahuje výlučne na osobu predsedu senátu súdu prvého stupňa, nebol daný dôvod na konanie podľa § 23 Trestného poriadku. Otázka zaujatosti predsedu senátu súdu prvého stupňa bola s konečnou platnosťou vyriešená uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2Tos/17/2019 dňa 07.02.2019, a preto nič nebránilo sťažnostnému súdu preskúmať trestnú vec odsúdeného z meritórneho hľadiska.

Z dôkazov vykonaných pred súdom prvého stupňa nepochybne vyplýva, že odsúdený F. O. nevedol riadny život, pretože sa dopustil úmyselného trestného činu, priestupku a aj iného protispoločenského konania, ktorým bol nadmerné užívanie alkoholu a drog. Niet pochyb o tom, že čiastočný výkon trestu odňatia slobody odsúdeným nemal naňho žiaden výchovný účinok, nevedol odsúdeného k prehodnoteniu spôsobu jeho života, a neochránil ostatných členov spoločnosti pred ďalšou trestnou činnosťou odsúdeného. Súd prvého stupňa rozhodol správne, keď dospel k záveru, že výkon zvyšku uloženého trestu odňatia slobody je u odsúdeného F. O. v zmysle citovaného ustanovenia zákona nevyhnutný, pretože odsúdený nevedol riadny život.

K namietanému procesnému postupu sťažnostný súd uvádza, že nezistil žiadne procesné vady, ktoré by mohli mať za následok nezákonnosť napadnutého uznesenia. Ustanovenie § 38 ods. 1 Trestného poriadku jasne určuje dôvody povinnej obhajoby vo vykonávacom konaní, a tieto súd prvého stupňa žiadnym spôsobom neporušil. Opatrením o ustanovení obhajcu boli dôvody povinnej obhajoby jasne vymedzené a obmedzené na väzbu odsúdeného, preto objektívne nemohla u odsúdeného vzniknúť žiadna dezinformácia o tom, kedy musí mať v tomto konaní obhajcu. Keďže sa jednalo o vykonávacie konanie, rozsah poučovacej povinnosti súdu je menší ako napríklad pri vznesení obvinenia. Ak by nastala situácia, že obvinený musí mať podľa zákona obhajcu a súd ho o uvedenom nepoučí a nekoná s obhajcom, vtedy by sa jednalo o závažné porušenie práva na obhajobu, ale v prejednávanom prípade k uvedenému nedošlo. Nič nebránilo odsúdenému zvoliť si obhajcu kedykoľvek, a hoci odsúdený tvrdil, že obhajcu so zvolil, o uvedenom nič nepredložil ani do rozhodnutia sťažnostného súdu.

Na základe týchto skutočností súd sťažnosť odsúdeného podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.